

narier hidtil har haft at gaa her i dette Ting, skulde ikke meget opfordre mig til paa ny at stille Forslag derom.]

Der er af flere ærede Medlemmer talt om Nødvendigheden af forbedrede Lønninger for Statsseminarieforstandere og lærere. Jeg vil dog her bede erindret om, at Lønningsloven for disse Embedsmænd er af 1903. Den har lige netop i disse Dage fyldt 5 Aar. Jeg erkender, at hvad der ligger imellem: den nye Lov om Lønninger af Folkeskolens Lærere og endvidere Loven om Rektorlønningerne — hidtil har jo Seminarieforstandernes Lønninger været satte lig med Rektorerne — nu kunde opfordre til, at man ogsaa tager dette Spørgsmaal frem. Men en Lønningslov, der kun er 5 Aar gammel, hører dog ikke til de Lønningslove, man allerførst kan komme frem med til Revision.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger. Jeg kunde ønske endnu at udtale mig noget mere om den foreslaaede Optagelsesprøve, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen) særlig kritiserede. Men da det i det hele synes, som om dette Spørgsmaal vil komme videre frem i Debatten, skal jeg gemme disse Udtalelser, til jeg hører videre fra andre ærede Medlemmer.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Trier: Den højtærede Minister bebrejdede mig, at jeg ikke allerede i 1894 havde fremsat Ønsket om, at Seminarieloven skulde indeholde Bestemmelser, der antydede Seminarieundervisningens Indhold. Den højtærede Minister har ganske Ret i at bebrejde mig det; det var galt, jeg ikke gjorde det. Men efter at jeg nu i 14 Aar har ruget over denne Fejl, har jeg taget Mod til mig til nu at udtale dette Ønske.

Naar den højtærede Minister endvidere sagde, at det overhovedet ikke var muligt i en Lov at fastslaa noget saadant, vil jeg blot gøre opmærksom paa, at vi f. Eks. i Loven om Almenskoler af 1903 ikke alene i § 3 fastslaa de forskellige Linier, Undervisningen skal føres ad, men have et særligt Afsnit, der hedder: „Om Undervisningens Indhold i Almindelighed“, og som gaar ud paa endogsaa i det enkelte at gøre Rede for de Fag og andre Uddannelsesmidler, som Skolens Virksomhed skal samle sig om. Hvad der er muligt for Skolen, maa dog ogsaa være muligt for Seminariet. Jeg kan derfor ikke indrømme,

at man ikke i denne Lov skulde kunne gaa samme Vej, som man er gaaet i Almenskoleloven.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Ja, Spørgsmaalet er jo, om det var en Fejl, at man i 1894 henlagde det hele Spørgsmaal om Fordringerne ved Optagelsesprøven og ved den endelige, afsluttende Prøve under Ministeriet og ikke fastsatte disse Krav i Loven. Har det i Forløbet af de 14 Aar vist sig at være en Fejl?

Naar det ærede Medlem henviser til Almenskoleloven af 1903, skal jeg igen erindre om, at en af dennes Paragraffer, en af de sidste Paragraffer, netop lyder paa, at Indholdet og Omfanget af Undervisningen saavel for Melleskolen som for hver af Gymnasiets 3 Linier fastsættes ved kongelig Anordning. Man har altsaa ogsaa den Gang, uagtet der er nævnt visse Fag i Loven, sagt: Omfanget af Undervisningen kunne vi ikke fastsætte ved Lov; det maa nødvendigvis fastsættes ad anden Vej end ved Lov, nemlig ved kongelig Anordning. Men det er jo ganske ligeløbende og ligestillet med Bestemmelsen i Seminarieloven, den nugældende og den her foreslaaede.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Trier: Jeg skal dertil dog indvende, at de to Love ere ikke tilsvarende til hinanden paa dette Punkt, idet Seminarieloven jo ikke indeholder nogen som helst Antydning af, hvad der overhovedet skal læres paa et Seminarium. Min Mening har selvfølgelig ikke været, at vi skulde fastslaa Eksamensfordringer eller Omfanget af Undervisningen i de enkelte Fag. Men vi skulde som Rigsdagsmænd dog have en Forestilling om det Arbejde, der vil blive udført paa Seminariet, inden vi i det hele ved Lov ordnede Seminarierne, og jeg antager, det meget vel kunde ske, selv om man selvfølgelig forbeholder Administrationen Gennemførelsen i alle dens Enkeltheder.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Ja, det kunde maaske gælde, hvis der her forelaa Forslag om Oprettelse af ganske nye og hidtil ukendte Undervisningsanstalter; men der er jo dog aabenbart ingen her i denne Sal, som mangler Kundskab om, hvad det